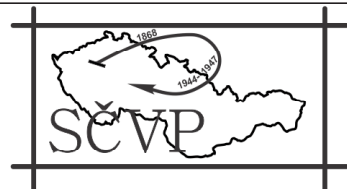

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

mimořádné č./2012

Za Irenou Malínskou

S hlubokým zármutkem oznamujeme všem našim členům, že nás dne 15. 7. 2012 náhle a nečekaně opustila naše významná, zasloužila členka a přítelkyně paní Irenka Malínská.

Poslední rozloučení s drahou zesnulou se koná v Žatci, v obřadní síni u hřbitova dne 25. 7. 2012 ve 14 hodin. redakce

Dva autobusy na pohřeb paní Ireny Malínské do Žatce budou pro členy SČVP, ČSoL, ČSBS a přátele vypraveny 25. 7. 2012 z Prahy.

1. - Odjezd od hotelu Legie v 11:30!
2. - Odjezd od hotelu Diplomat v 11:45!

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Naše Sdružení změnilo svou banku. Na příště prosím pošlete své peněžité příspěvky a platby na nový účet.

Č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a. s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha 2.

Platby které jste poukázali na původní účet se neztratí, necháváme jeho činnost „doběhnout“. Děkujeme za pozornost!!!

UPOZORNĚNÍ

Dne 27. 9. 2012 se bude konat pod záštitou předsedy Senátu pana Milana Štěcha v prostorách Senátu ČR celostátní konference k 65. výročí návratu Volyňských Čechů do vlasti. Konference proběhne za účasti nejvyšších představitelů Senátu, vedení SČVP, ČSoL, ČSBS, vojenských historiků a mnoha dalších hostů ze zahraničí i domova.

Konference bude kromě vystoupení významných řečníků nabízet i mnoho panelů představujících komplexně historii Volyňských Čechů.

O výsledcích této konference vás budeme samozřejmě podrobněji informovat v příštím čísle. Redakce

Projev předsedkyně SČVP Jaromíry Němcové k pietní vzpomínce při 69. výročí vyvraždění občanů Českého Malína na Volyni konané dne 14. 7. 2012 v Novém Malíně

Co nejsrdečněji mezi námi vítám rodáky z Českého Malína, kterým se podařilo tomu peklu uniknout, paní Kantoríkovou Jaroslavu, paní Pospíšilovou-Matuškovou Ninu, pány plk. v. v. Filípka Bohumila, Pospíšila Mstislava a pana Řepíka Josefa.

Vážené dámy, vážení pánové a vážení rodáci. Sešli jsme se dnes, abychom uctili památku svých krajanů, kterým tragicky skončil život 13. července 1943 v Českém Malíně na Volyni, kde fašistická soldateska zaživa upálila 374 našich spoluobčanů.

Zločin bezohlednou krutostí této tragédie působí ještě hrůzněji než Lidice. Nikoho nenechali přežít a děti, kterým se podařilo vyběhnout z hořící stodoly, házeli živé zpět do plamenů. Mezi našimi krajany tam uhořelo

105 dětí do 14 let. Takové zločiny se nesmějí zapomínat a my musíme udělat všechno co je v našich silách, aby všechny „ismy“, které teď vyskytují svoje růžky nedostaly prostor k životu.

Když jsem byla na letošní pietní vzpomínce k podobné události v Ležácích, potěšila mne v projevu pana presidenta Václava Klause pasáž, kde hovořil o tom, že současný prezident Spolkové republiky Německo se konečně upřímně a plnohodnotně omluvil za zvěrstva napáchána fašistickým Německem.

Na Malínské tragédii je také osudné, že jednotka, která ten bestialní zločin spáchala, byla sestavena ze sudetských Němců pocházejících z Liberecka. Ani na to se nesmí zapomínat. Oni uměli česky. Přivítali bychom, kdyby nám historici z Památníku Lidice pomohli objasnit více podrobnosti o této tragédii v Českém Malíně na Volyni.

V příštím roce uplyne již sedmdesát let od tohoto zločinu a nám se podařila obrovská věc. Za finančního přispění státu a z našich vlastních finančních prostředků, jsme úplně obnovili památník obětem tragédie v Českém Malíně na Volyni. Právě před pěti dny byla dokončena stavba pomníku ukrajinskou firmou Gabro, která postavila i náš památník obětem 2. světové války v Rovně na místě, kde mělo svoje sídlo velitelství zahraničních československých jednotek v Rusku pod velením tehdy plukovníka Ludvíka Svobody. A právě 69 let po fašistickém zločinu v Českém Malíně, ukrajinská strana dne 13. 7. 2012 náš nově postavený památník oficiálně posvětila.

Vše tedy bude připraveno v tomto roce k tomu abychom mohli s veškerou pietou uctít naše umučené krajany v roce 2013 v obou Malínech, v tom na Volyni a zde v Novém Malíně v naši vytožené vlasti.

Děkuji vám za pozornost.

Lidice 2012

Dne 10. června 2012 jsme zase přijeli se synem do Lidic. Velká účast návštěvníků nejen od nás z Čech, ale zástupců snad všech zemí světa na pietním setkání u příležitosti sedmdesátého výročí vyhlazení Lidic je důkazem, že nikdy nebude vymazána z paměti lidí ta nelidská zvrhlost jež je s civilizovaným lidstvím neslučitelná.

Procházeli jsme krásným růžovým sadem, kde každý stromček či keřík si zasloužil obdiv jeho krásy, přičemž každý stromček, či keříček měl, dle informací, nezastupitelné místo a úkol v obsahovém pojetí architektury sadu. Pokračovali jsme a naší cestu nasměrovala náhle uslyšená nejkrásnější tklivá melodie - naše hymna Kde domov můj, zazpívaná něžnými dětskými hlasy školáků základních škol. Viděli jsme rozsáhlé pěvecké těleso složené ze čtrnácti pěveckých sborů, odlišných hezkým stejnorodým oblečením, které spolu se skupinou Světlušek Anety Langerové a její kytary řídila sbormistryně na vysoce profesionální úrovni. Dojetí se tady snad nikdo neubráníl. Toto

zde byl přece také domov několika set umučených lidí.

Byly to nejen další krásné písničky Anety Langerové i sólové vystoupení na tomto pódiu. Přicházely další umělecké skupiny s upřímným záměrem věnovat své umění památce lidických obětí.

Pozoruhodné bylo vystoupení dětí japonské školy v Praze, které položily krásný věnec k světoznámému Sousoší dvaosmdesátí umučených lidických dětí - velkolepému dílu akademické sochařky M. Uchytilové a zazpívaly a zahrály na flétničky pečlivě nastudované písničky na melodii Smetanovy symfonické básně - Vltava. Bylo neobyčejně působivé toto spojení dětského pěveckého projevu na pozadí velkolepého dětského sousoší, které bylo již mnohými návštěvníky uctěno kyticemi a dokonce i dětskými hračkami, zřejmě od soucitných dětských dušiček.

Důstojně a emotivně působil akt pokládání věnců a kytic s projevy účastníků na místa společných hrobů postřílených lidických mužů za doprovodu smutečních tónů hudby vojenské kapely. Celá pláň hřbitova byla pokryta věnci a kyticemi z nádherných živých květů.

Expozici muzea Památníku Lidice, která plně informuje o životě a osudech obyvatel, jakož i řadu dalších památných artefaktů, jsem už bohužel shlednout nezvládla.

Rozsáhlý areál Památníku Lidice poskytuje mnoho příležitostí si připomínat a uvědomovat ty neuvěřitelně hrůzostrašné skutečnosti, zároveň také dokazuje vzornou péči a starostlivost Ředitelství Památníku Lidice o celý tento památný areál, aby jeho úděsná historie, jako varování nebyla zapomenuta.

Věra Suchopárová

Dopis Velvyslanectví Polské republiky v Praze

Vážená paní předsedkyně,

spolu s českými hostiteli vzpomínáme dnes na smutné výročí, letos je tomu už 69 let kdy nacisté vyvraždili 374 volyňských Čechů v obci Český Malín a spolu s nimi 36 polských obyvatel. Dospělí, děti a starci přišli o život v plamenech nebo byli zastřeleni a dodnes se nepodařilo zodpovědět na otázku, proč Němci tu vesnici vyvraždili. Masakr v Českém Malíně přežilo jen několik desítek lidí, kteří se po válce spolu s dalšími 10 tisíci rodinami volyňských Čechů vrátili do vlasti.

Nikdy nepřestanou bolet rány ze zločinů, které nacisté do posledních dnů páchali, a které přinesly smrt nevinným lidem. Na tragédii druhé světové války, okupace a zločiny nacistů nesmíme zapomenout.

Chtěl bych ujistit všechny potomky volyňských Čechů a členy Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel o polské podpoře odkazu Českého Malína.

S veškerou úctou, Marek Minarczuk
Chargé d'Affaires a.i. Polské republiky

Tobě, vlasti, mrtví dali dost, teď lásky živých je ti třeba...

Tenhle citát mně probleskl hlavou při sledování oslav 70. výročí od vyhlazení Lidic. Napjaté jsem čekala, zdali v dokumentu České televize, která oslavy v Lidicích natočila a odvysílala, bude i zmínka o Českém Malínu na Volyni. Nebyla! Přitom tuto malebnou, českou a silně vlastenecky založenou vesničku postihl stejný osud, jako Lidice. V příštím roce to bude rovněž 70 roků, co dozněly hlasy mužů a žen a přestal znít zvonivý smích dětí. Tři sta sedmdesát čtyři jich bylo!!! Hrůza člověka jímá při pomyslení na onen osudový den 13. 7. 1943.

Napadá mě otázka – proč byla podepsána smlouva s Památníkem Lidice o tom, že Český Malín bude zařazen a uctíván stejně, jako všechny ostatní zničené obce v Česku a proč byla vynechána? Nebyla by mě otázka napadla, kdyby nebyly prezentovány záběry ze Slovenska. Jsme lidé „druhého řádu“ – ptám se?

Nerozpakuji se napsat, že se ve mně ozývá vzdor a potřeba dokázat, že Český Malín je hluboko uložen v myslích Čechů, kteří žili na Volyni a všichni ti umučené, kteří tam museli zůstat pochováni, jsou v jejich veliké úctě. Vim, o čem píšu. V Malíně zahynulo pět milovaných členů mé rodiny. V seznamu mučedníků jsou uvedeni pod čísly osmdesát a osmdesát pět.

Mým vroucím přáním je, aby byl natočen dokument vypovídající o tom, že Češi na Volyni byli opravdoví vlastenci, pro které byl český psaný text téměř posvátný a při zpěvu českých písní byla cítit nostalgie a hrdost na to, že jsou Češi.

Chtěla bych, aby se těm, kteří se s námi nemohli vrátit do své vlasti, dostalo stejné vážnosti a úcty, jakou já chovám ke všem, kteří zahynuli v Lidicích, Ležácích, Ploštině, Prlově, Zákřově a Javoříčku. Podaří se to

Lydie Havlátková-Rejzková

Poznámka redakce!

Vítáme příspěvky do Zpravodaje. Je ale potřebná jistá dávka objektivitu. Sice v přenosu ČT nebylo příliš slyšet o Českém Malíně, leč paní místopředsedkyně Senátu ČR, paní Alena Gajdůšková, se ve výřtu obcí radících se po bok Lidic o Českém Malíně zmínila.

Navíc se vzpomínková akce týkala hlavně výročí Lidic. Jsme přesvědčeni o tom, že v příštím roce, při významném výročí události v Českém Malíně bude problematice této obce a Volyňských Čechů věnováno dostatečně velká pozornost sdělovacích prostředků.

Lubomír Sazeček

O Z N Á M E N Í

Výbor regionu Litoměřice informuje své členy a jejich přátele, že plánovaný výlet lodí po Labi do Děčína se po dohodě s panem starostou města Litoměřice uskuteční v pátek 24. srpna 2012 od 8 do 16 hodin.

Zájemci se mohou přihlásit u jednatelky na tel. 723 326 841.

Daniela Zelenková, jednatelka

Známé termíny akcí na rok 2012

II. pololetí

- 07. 8. Region Vyškov schůze
- 04. 9. Region Vyškov schůze
- 19. 9. PCV Praha
- 26. 9. OD 9:00 PCV Praha, od 13:00 region Praha (oficiální rozloučení s I. Malínskou)
- 27. 9. Celostátní konference k 65. výročí návratu Volyňských Čechů do vlasti v Senátu ČR
- 02. 10. Region Vyškov schůze
- 13. 10. - 19. Setkání Suchdol
- 26. 10. Celostátní výbor Praha
- 31. 10. Region Praha schůze
- 06. 11. Region Vyškov schůze
- 14. 11. PCV Praha
- 28. 11. Region Praha schůze
- 27. 12. Region Praha schůze

Dopis poslanci PS ČR Janu Hamáčkovi

Vážený pane poslanče, před nějakým časem jsme spolu komunikovali o odškodnění Volyňských Čechů po jejich reemigraci, respektive náhradě za ponechané majetky na Ukrajině. Tehdy ještě nebylo vůbec jasné, co se chystá v případě navrácení majetků církvím. Proto bych chtěl připomenout:

Volyňské Čechy doposud nikdo plně neodškodnil za ztracené

majetky, které si v druhé polovině 19. století na tehdejších ruském území pořídili. Za domy, dílny, obchody, továrny a další nemovitosti, které tam v potu tváře postavili a vybudovali. Za pole, které museli na místě staletých lesů vyklučit a tvrdou prací zrekultivovat na úrodnou půdu. Za cesty, které jsou dodnes jedinými spojovacími komunikacemi mezi tamními vesnicemi.

To, co si Volyňští Češi odvezli před 65 lety do Československa, si může každý dohledat v Národním archivu, kde je ke každé rodině příslušný reemigrantský list. Jednalo se o desítky kilogramů, v lepším případě o metráky na osobu. Vše ostatní tam bylo nuceně ponecháno a následně rozkradeno ukrajinskými obyvateli.

Vážený pane poslanče, soudím, že by bylo na místě o tomto problému hovořit právě dnes, kdy se projednává v parlamentu bezprecedentní výplata miliard za nedoložené majetky církvím, některé před desítkami let ani neexistovaly čili by neměly nějaké nároky vznášet.

Jednou sice, ještě loni, interpeloval v tomto váš bývalý předseda, poslanec Paroubek premiéra Nečase. Dnes je vhodná doba k tomu, aby takto vystoupilo poslanců více. Už jen z důvodů, které jsem vám zde uvedl.

Zdraví Lubomír Sazeček, vedoucí regionu SČVP Brno.

Historicko-dokumentační komise informuje

V rámci 65. výročí návratu Volyňských Čechů domů, do vlasti, připravuje Historicko-dokumentační komise Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel putovní výstavu s názvem návraty Volyňských Čechů. Množné číslo v názvu výstavy je použito zcela záměrně.

Češi z Volyně se do vlasti svých předků vraceli několika způsoby. Připomeňme si nyní ty nejzákladnější. Nejvíce jich přijelo do republiky od února do května 1947. Tehdy reemigrovalo do Československa v 87 transportech 9.712 rodin. Na mnohých z nich již čekali jejich rodinní příslušníci, kteří si cestu do republiky vybojovali jako vojáci na východní či západní frontě.

Volyňští Češi se do vlasti vraceli také přes Německo, kde byli totálně nasazení. Jiní se do Československa dostali až v šedesátých letech minulého století poté, co se vrátili z vyhnanství ze Sibiře. Způsobů jak se Volyňští Češi vraceli do Československa, bylo mnohem víc. Někteří například přešli zelenou hranici, jiní se domů vraceli s transporty, které organizovala československá vojenská komandatura v Rovně. Mnozí z těch, kteří se rozhodli tuto možnost využít, však musely sáhnout do kapsy a cestu si zaplatit.

Volyni pak kolovala tato básnička:

Dědek kráčí po ulici, za ním běží tetky.

Poček, Dědku, vem nás do Čech, my ti dáme pětky!

Já už vám nic nepomůžu, ani Josef Stránský

Počkajte až po výborách pojedete všecky.

Pokud vás zajímá, jakými dalšími cestami se vraceli do země svých předků, přijďte si prohlédnout naši výstavu. Její součástí budou poutavé osobní příběhy obyčejných lidí, mnoho fotografií, dokumentů, případně i úryvků z kronik.

Výstava je určena všem Volyňským Čechům, kteří popisované události prožili na vlastní kůži a jejím potomkům. Cílovou skupinou je ale široká veřejnost, hlavně mládež, které chceme touto cestou seznámit se s historií návratů.

Na uspořádání výstavy spolupracujeme s Památníkem Lidice. Díky Památníku Lidice se výstava dostane do památníků vypálených obcí (Lidice, Ležáky, Javoříčko, Prlov, Ploština a Zákřov), Památníku Lety a hlavně do škol. Z výstavy si návštěvníci mohou odnést pracovní listy se soutěží.

Prostřednictvím našeho Zpravodaje bych rád poprosil všechny, kdo mají doma nějaké fotografie, dokumenty, či předměty přivezené z Volyně, aby nám je pro potřeby výstavy věnovali, nebo zapůjčili pro vyhotovení kopií.

Rádi bychom poprosily přímé účastníky netradičních návratů (například ti, kteří se do CSR dostali přes Německo, kde byli totálně nasazení), aby nám napsali své vzpomínky.

Vernisáž výstavy se uskuteční 27. září 2012 v rámci konference, která se bude konat v Senátu Parlamentu České republiky.

Své materiály, vzpomínky zasílejte na adresu Roman Štér, Nad Bertramkou 3, 150 00, Praha 5, Tel: 731 488 915.

Předem děkujeme za pomoc

Za HDK Roman Štér

Holoveň Česká na Volyni

Vzpomínky Bohumila Jančí

V Rudé armádě - Dne 4. 2. 1945 mi bylo 18 let. Otec požádal vojenkomat, aby mě odvedli do armády, abych nezůstal u istřebků

– NKVD. Rodiče uspořádali večírek ne rozloučenou s chlapci a děvčaty. A 17. 2. byl ze Šepetovky vypraven nákladní vlak uzpůsobený k přepravě osob. Cestovali jsme vagony (pulmany) pro 40 osob. Na každé straně palandy, dvě nad sebou, z prken získaných ze zákopů a pevnůstek. Uprostřed kamínka ze sudu. Uhlí jsme kradli na nádražích a skladovali ho pod palandami.

Jeli jsme východním směrem a často stáli, přednost měli vlaky směřující na frontu. Ve městě Penza jsme navštívili lázně a byli odvěšeni. Konečná stanice byla Suslinger v Marijské autonomní republice až za Volhou. Na několika stanicích se vyměňovaly boty a kabáty s místními obyvateli. Věděli jsme, a oni také, že naše oblečení a obutí bude spáleno. Já jsem vyměnil chromové holínky od partyzána za bagančata s doplátkem.

Z nádraží jsme šli rovnou do lázně u útvaru. Po lázni oblečení do uniforem jsme pochodovali do ubytoven. Celý výcvikový pluk byl ubytován v zemljankách. U vchodu do zemljanky byl krb (hrubka) a v něm dvě řady poschodových paland pro 80 osob. Malá okénka u stropu. Množství sněhu ze střech se odklízelo, vznikaly velké hromady sněhu a mezi nimi uličky. Vládla pravá ruská zima. Každý vyfasoval jednu deku, proto jsme spali po dvou abychom se mohli přikrýt dvěma dekami a ještě dvěma pláště (šinely). U stropu blikal kahánek. Po ranní rozsvícení jsme odevzdávali košile k odvěšení a myli se sněhem. Cvičilo se od snídaně do večere s přestávkou na oběd. Oblečení tvořilo teplé prádlo, kalhoty, bavlněná blůza, řemen, plášť a ušanka. Jako obutí sloužily teplé onuce, ovinovačky a obyčejné šněrovací boty. Neustálý pohyb byl nutný, abychom neomrzli.

Stravovali jsme se podle deváté normy, vyšší pro výcvik: ráno ovesná kaše (koncentrát zřejmě z USA), chléb, v poledne polévka a kaše, večer polévka nebo kaše, chléb a čaj. Také jsme pili čaj z borovicového jehličí, abychom netrpěli kurdějemi. Prvního máje jsme odevzdali pláště a ušanky a dostali lodičky. Byla nám zima, však ještě neroztály hromady sněhu. V den vítězství 9. 5. 1945 dostal každý voják asi 50g vodky. Koncem května výcvik končil a byli jsme odveleni do záložního pluku v Suroku.

Zde byla dřevěná kasárna a stravování podle třetí normy. Utahovali jsme si opasky. Sužovaly nás štěnice, nebylo před nimi úniku. Každý měl vlastní železnou postel a k dispozici několik prostěradel. Z nich jsme si spíchli pytle, vlezli do nich i s hlavou, ale k ránu se na nás i tak štěnice dostaly. Znamenalo to štěnice vytřepat a udělat nový pytel. Když jsme měli uniformy špinavé, odvedli rotu k potůčku za křoví, každý se svlékl donaha a všechno vypral mýdlem a usušil na keři. Bylo léto a bylo teplo.

S kamarády jsem byl vycvičen jako obsluha děla. Byli jsme pochváleni v plukovních novinách za vzorné plnění úkolů. Velitel, frontovik nám proto dovolil ručně odtáhnout kanón za budovu a odpočívat. Na podzim začal nábor do různých druhů vojsk. Vojáci se dobrovolně hlásili k tankistům, námořní pěchotě i jinam. Nerozhodných zbylo málo, a tak jsme se dali k autopraperu.

dokončení příště

MIROTÍNSKÉ VZPOMÍNKY

Jiřího Němečka, závěr redaktorem

Občané Mirována (270 osob, 90 rodin) a Českého Háje (65 osob, 16 rodin) se v roce 1947 usadili v okresech Chomutov, Jičín, Liberec, Litoměřice, Sokolov, Šumperk, Teplice a Žatec. Z Mirována sloužilo v armádách celkem 49 mužů a žen, 6 jich padlo. Z Českého Háje sloužilo 12 mužů, z nichž jeden padl.

Většina rodin z obou obcí byla baptistická, celkem 66 rodin (107 členů baptistů) ze 74, které reemigrovaly. Tyto rodiny se usadily hlavně na Litoměřicku a i tady pokračovali členové této komunity v praktikování své víry. Nakonec se o tomto dohodli již před vystěhováním z Mirována. Tak si zde postupně zakládali Sborny ve kterých se scházeli. Ve vedení bohoslužeb se vystřídal několik jmenovaných kazatelů, ale i laiků, kteří ochotně tuto službu vykonávali. Přestože byly některé praktiky zakázány, jako například křty v Labi, našlo se vždy náhradní řešení. Naštěstí nebyla činnost BJB nikdy potlačena úplně. V praktikování své víry pokračují potomci Mirovánských a Českohájekých dodnes.

Tak se tedy uzavírá historie dvou malých vesniček z Volyně!

Lubomír Sazeček

Postřehy ze zájezdu na Ukrajinu

(2. 7. až 8. 7. 2012)

Jak je vidět, z data přihlášky, jsem asi nejčerstvější členkou našeho sdružení, která podepsala své tetě přihlášku dne 7. 7. 2012 při

zájezdu na Ukrajinu v Dubně.

Od zájezdu jsem v podstatě nečekala nic zvláštního. Chtěla jsem se jen s příbuznými podívat na místa o kterých jsem slyšela tolik krásného a hrůzného vyprávět od babičky a dědečka.

Nastoupili jsme v Olomouci do skoro plného autobusu a jeli přes Polsko na Ukrajinu. Na ukrajinské celnici to celkem šlo. Z vyprávění, jsme my noví z odbavení měli strach. Jsme zvyklí cestovat po světě jako vážení turisté, ale tady to stále trvá trochu déle.

Za ukrajinskou hranici jsme začali mít potíže se sociálním zařízením. Všichni jsme se srdečně zasmáli na pumpě, kde sice bylo WC, kde ale nešlo splachování, voda z kohoutku však tekla. Takže všichni na malou a potom ti co nevěděli co z toho bude. Jedna energická účastnice zájezdu mezi tím sehnala vědro. Pak na chodbičku vletěl, dle vyprávění mé tety, předseda historické komise našeho Sdružení pan Roman Štér, který se tak intenzivně ochlazoval, že celou chodbičku polil vodou z kohoutku. Vykoupil se tím, že sehnal hadr na holi. Moje teta a teď už i má předsedkyně toaletu spláchnula vodou z vědra a hadrem vyčistila a umyla i podlahu. Účastníci zájezdu si všimli, že se to událo na pumpě, kde okolo byly vysazeny mladé višně. Tedy napříště, záchod u višňového sadu. Ti Češi jsou nepolepšitelní. Naši dědové si na Ukrajině dovolili zbohatnout a my se jim zase pleteme do čistoty a pořádku.

Následoval zájezd do Zemanova pivovaru a všude přítomné vzpomínky na Čechy. Byly po těch letech ohromující. Slyšeli jsme od místních spoustu chvály na Čechy i překvapující „Češi vraťte se“, jen za vás tu bylo dobře. Navštívili jsme i překrásná místa, kde žili moji prarodiče a kde dosud stojí jejich statky, sídla, ve kterých se rodili a rostli naši předci.

Je spousta důvodů znovu navštívit Ukrajinu. Ani jsme s mužem nejeli do Počájevské Lavry, abychom si ji příště o to víc vychutnali. Už vaše

Irena Dušková

Oznámení

O setkání rodáků a jejich potomků z Mirohoště se bude konat 1. 9. 2012 t.j. sobota v hotelu Racek v Ústěku. Začátek v 10h. Jako loni bude společný oběd.

Prosím nahlaste účast do poloviny srpna. Těšíme se na vás. Kolářová Jiřina, Dolina 73/9, Praha 6, 165 00; kolarova.jirina@seznam.cz, 220 921 949, 728 191 260

Pozvánka

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, společně s OV ČSBS a ČSOL, vás srdečně zvou na krajanské setkání, které se bude konat 21. září tohoto roku ve středisku kulturních a knihovnických služeb v Chomutově, v ulici Palackého č. 85. Příspěvek na občerstvení činí 150 Kč. Za SČVP *Jiřina Kačerová*, za OV ČSBS *Beneš Vraný* a za ČSOL *Vladimír Licinberg*

Výzva

Přítel Josef Klígr z Náchoda prosí o jakékoliv informace o Marii Pánkové rozené Klígrové, narozené 25. 10. 1925, zemřelé 24. 1. 2005. Ve válce byla spojačkou. Informace posílejte na adresu: Josef Klígr, Havlíčkova 1115, Náchod 547 01

Upozornění pro členy PCV SVČP

Termín podzimního zasedání představenstva se z důvodu Konference k 65. výročí návratu Volyňských Čechů do ČSR přesouvá z 19. 9. 2012 na 26. 10. 2012! Hodina zahájení schůze t. j. 10:00 zůstává!

Naši jubilanti

region Broumov: Letos oslavili postupně: 65 let Jaroslava Kantoríková rozená Mendlíková z Malína; 75 let Anatolij Krulikovský z Korošteně; 75 let Jiří Pokorný z Maslenky; 75 let Václav Minařík z Malína všichni nyní v Broumově! Do dalších let pevné zdraví a hodně štěstí přeje
Alexandr Stejskal

region Brno: Oslavili v červnu a červenci: 83 let Hrušková Naděžda ze Sergejevky, nyní Brno; 76 let Chudobová Anna z Libánovky, nyní Brno; 84 let Šnajder Alexandr z Křemence, nyní Brno; 70 let Hurt Viktor z Hlinska, nyní Brno; 58 let Pavlica Jan ze Zaječ; 71 let Kvapil Miroslav z Ostrova, nyní Horákov Mokrý; 77 let Němcová Jaromíra z Hlinska, nyní Brno; 83 let Odstrčil Vladimír ze Straklova, nyní Brno; 56 let Pavlicová Alena ze Zaječ; 72 let Šimonek Jiří ze Sienkivičkovky, nyní Brno; 25 let Niče Miloslav z Újezdu u Uničova. Dále oslaví: 85 let Barteisová Anastázie z Teremna, nyní Znojmo;

78 let Bezděková Alžběta z Teremna, nyní Brno; 75 let Kendík Bohuslav z Michny-Sergejevky, nyní Brno; 41 let Kert Aleš z Brna; 91 let Kořínková Věra z Ulbárova, nyní Brno; 89 let Nevřivá Larisa ze Sofievky, nyní Bzenec; 27 let Ničová Tereza z Brna; 96 let Smolarčuková Eugenie z Omelanštiny, nyní Brno; 76 let Svobodová Amálie z Okolku, nyní Jaroměřice n/R; 88 let Tomeš Jiří ze Zelova, nyní Blansko. Za region přeje hodně zdraví *Lubomír Sazeček*

region Domažlice: Kde oslavili 88let Emilie Tomanová z Malého Malahova; 88 let Václav Kocek z Bukové u Horš. Týna; 87 let Anna Malá ze Srbů u Horš. Týna; 86 let Emilie Divišová z Domažlic; 85 let Bohumil Janča z Města Touškov; 84 let Božena Pěnkavová z Vysoké Libyně; 83 let Marie Loukencová z Plzně - Doubavky; 83 let Doc. PhDr. Jaroslav Fiala CSc z Plzně; 82 let Karel Lochman z Plzně; 80 let Jiřina Eberlová z Horš. Týna; 76 let Světluše Pechová z Plzně; 76 let Bohumila Šorwjsová z Poběžovic; 75 let Ludmila Burdová z Velkého Mahova; 72 let Ing. Slavomír Lokvenc z Polžic; 63 let Anna Petříková z Lichousic. Všem gratulujeme *Vladimír Ledvína* ved. regionu

region Chomutov: V srpnu oslaví: 91 let Helena Zárybnická z Mirohoště, nyní Dvůr Králové n/Labem; 91 let Marie Michajlovičová z Krupičova, nyní Kadaň; 80 let Lidie Ďuricová z Michalovky, nyní Most; 80 let Valentina Ledecká z Mizoče, nyní Mezihoří; 70 let Milena Hradecká z Rovna, nyní Chomutov; 70 let Antonie Matějková z Odessy, nyní Jirkov. Hodně zdraví a štěstí přejí *Jiřina Kačerová a Josef Roler*

region Mohelnice: V červenci oslaví 80 let Božena Machová z Martinovky, nyní Loštice. V srpnu 84 let Anna Linhartová z Hrušvice, nyní Mohelnice a 80 let Josef Zeman z Chomoutu, nyní Lanškroun. V září oslaví 87 let Jaroslav Ludvík z Bakovců Českých, nyní Úsov. Jubilantům hodně zdraví, štěstí a životní pohodu přeje za region *Machovská*

region Moravský Krumlov: v červenci oslaví 82 let paní Zdena Dufková rozená Zelená z Loděnice oslavenkyni přeje vše nejlepší *Mgr. Stanislava Kounková*

region Krkonoše: Dne 16. 5. 2012 oslavila 85 let paní Olga Glajchová z Trutnova. Za region přeje *Jiřina Novotná*

region Mariánské Lázně: V březnu se dožila 78 let Anna Furbačová z Poloučan u Konst. Lázní; v červnu 78 let Jiřina Kokštejnová z Klimentova a 75 let Marie Skejarenková z Mar. Lázní; v červenci 86 let Věra Boudová Mar. Lázní; v srpnu oslaví 85 Emilie Baťková z Klimentova. Za region přeje *Jaroslav Juha*

region Moravskoslezský: V srpnu oslaví: 85 let Anastázie Holčáková z Podlesic, nyní Kunín; 84 let Marie Lajnverbová z Martinovky, nyní Kunín; 80 let Věra Pospíšilová ze Špakova, nyní Kujavy; 75 let Ing. Jaroslav Holý z Nivy Hlubinské, nyní Nový Jičín; 75 let Emil Malý ze Zálesí, nyní Studénka; 70 let Viktor Svoboda z Hlinska, nyní Třeměšná město Albrechtice. V září: 85 let Emilie Machovská z Lipjan, nyní Fulnek; 81 let Najmonová Emilie z Hlubína Českého, nyní Suchdol n/Odrou; 80 let Jiří Kabát z Martinovky, nyní Bílovec; 65 let Božena Štefková z Tasovic, nyní Ostrava-Poruba. Za region *Dr. Vladimír Samec* - předs. a *Marie Seitlová* - taj.

region Praha: Červenec: 94 let oslaví Kubešová Libuše z Kijeva, nyní Praha 1; 91 let Anděl Bohuslav z Novin Českých, nyní Praha 9 Běchovice; 88 let Palková Soňa z Mlynova-Kroužky, nyní Moravský Beroun; 88 let PhDr. Roubíčková Alla z Rovna, nyní Praha 10 Zahradní město; 87 let Vrbová Janina z Lucku, nyní Praha 4; 85 let Vránová Vlasta z Ládovky, nyní Mimoň; 84 let Klicpera Josef z Volkova, nyní Králův Dvůr; 83 let Štefl Václav z Kněhynky, nyní Praha 5; 78 let Karmazinová Anna z Kyjeva, nyní Praha 3; 77 let Prokeš Václav z Malé Zubovštiny, nyní Praha 6; 76 let Holousová

Zita z Lucku, nyní Česká Lípa; 75 let Jeníček Vladimír z Novokrajeva, nyní Žinkovy; 75 let Šafařík Oldřich z Košic, nyní Kamýk nad Vltavou; 72 let Kekrt Vladimír z Lucku, nyní Praha 8; 71 let Kinská Naděžda z Kruky-Verba, nyní Slavičín. Srpen: 84 let oslaví ing. Kindl Josef z Buderáže, nyní Praha 4; 82 let Nováková Emilie ze Zálesí, nyní Ludvíkovice; 80 let Pospíšil Alexandr ze Zdobunova, nyní Praha 9.

Září: 88 let oslaví Ing. Masopust Miloslav ze Straklova Českého, nyní Praha 5 Zbraslav; 83 let Holubová Věra z Umáně, nyní Praha 7; 80 let Doležalová Emilie z Bojarky, nyní Praha 10; 80 let Cuhrová Marie z Michalovky, nyní Praha 9; 79 let Focherová Jiřina z Mirotna, nyní Praha 5 Stodůlky; 79 let Maroušová Anna ze Zdobunova, nyní Praha 9; 78 let Kuběnková Miroslava z Lucku, nyní Praha 9 Verneřice; 77 let Kramná Antonie z Novokrajeva, nyní Praha 8; 73 let Vacková Emilie z Podhájce, nyní Praha 5; 70 let Ing. Ballada Viktor z Ladovky, nyní Praha 5. Všem jubilantům přejeme za region Praha hodně štěstí, zdraví a spokojenosti. *Průšová M.*

region Šumperk: V srpnu oslaví: 92 let Marie Dedeciusová-Křivková z Novostavců, nyní Libina; 84 let Bohuslav Najman z Krasilna, nyní Rapotín; 70 let Antonín Štefl z Krasilna, nyní Rapotín. V září: 84 let Vladimír Šotola z Ozeran, nyní Nový Malín; 75 let Alice Bilková-Šotolová z Ozeran, nyní Nový Malín; 75 let Antonie Kynštová-Sitařová z Kliščicha, nyní Nový Malín; 75 let Remigius Haken z Lucka, nyní Sobotín. Vše nejlepší, pevné zdraví, spokojenost přeje *Jiřina Žáková*

region Tachov: V květnu 87 let oslavila Irena Matasová z Vysokého Českého, nyní Tachov. Dále oslaví 87 let Lydie Ganajová z Čudnova, nyní Stříbro; 81 let Miloslava Vanická z Antonovky, nyní Tachov; 75 let Helena Boudová z Čudnova, nyní Stříbro; 65 let Václav Valeš z Olšanky, nyní Tachov. Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let. Za region Tachov *Alžběta Michlová*

region Žatec: V srpnu oslaví 87 let Emilie Dubšová z Volkova, nyní Krušovice; 87 let Marie Kočková z Ulbárova, nyní Žatec; 87 let Josef Babák z Moldavy, nyní Postoloprty; 86 let Marie Prasková z Drohostajů, nyní Radčiceves; 85 let Antonie Pešáková z Omelaštiny, nyní Tuchořice; 85 let Libuše Šebková z Kupičova, nyní Louny; 82 let Nina Smrčová z Volkova, nyní Žatec; 82 let Marie Potužáková z Volkova, nyní Pnětluky; 81 let Ludmila Říhová z Novin Českých, nyní Žatec; 80 let Marie Najmanová z Labečanky, nyní Žatec; 60 let Bohumil Mašek ze Žatce, nyní Žiželice. Do dalších let zdraví, štěstí, Boží požehnání přeje *Kamila Ondrová*

Naše řady opustili

region Domažlice: Dne 31. 1. 2012 zemřela ve věku nedožitých 82 let paní Naďa Pytelková, narozená ve vesnici Čerňachov, bytem v Horš. Týně. Byla z prvních členek místního Sdružení kde aktivně pracovala. V ní odchází pracovitá a odpovědná členka.

Vladimír Ledvína ved. regionu

region Moravskoslezský: V posledním čísle došlo k záměně regionu Moravskoslezského a Šumperka. Za to se přátelům z Nového Jičína omlouvám! LS

region Tachov: Oznamujeme, že 9. 6. 2012 zemřela naše dlouholetá členka paní Ludmila Urbanová, rozená Vajskebrová, rodačka z Olšanky, nyní Tachov. Zarmoucené rodině upřímnou soustrast projevuje za region *Alžběta Michlová*

region Teplice: Počátkem května jsme se s bolestí v srdcích naposledy rozloučili s paní Marií Bižovskou roz. Kabátovou z Teplic, manželkou a obětavou spolupracovnicí dlouholetého předsedy regionu Teplice Václav Bižovského. Za výbor regionu *Holmanová*

všem rodinám upřímnou soustrast

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 25200 1907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726. Prosíme, abyste neupomínali zveřejněním dárců a darů, zveřejňujeme je sami po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 20. 7. 2012**